

عنوان مقاله:

بررسی روش‌های مختلف افزایش تولید و ارزیابی خصوصیات کمی و کیفی پیاز *Allium cepa* L.

محل انتشار:

نخستین همایش ملی جهاد اقتصادی در عرصه کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رضا سلیمان نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد علف هرز - دانشگاه آزاد زمین وارد مشهد

علیرضا سوهانی دربار - استادیار - در طی عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

علی باقرزاده چهارجوئی - استادیار - دکتر و سه هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

علیرضا حیدریان - کارشناس ارشد علف هرز

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی روش‌های مختلف افزایش تولید پیاز و ارزیابی تحویل علف‌کشهای مختلف و کنترل گونه‌های علف هرز پهن برگ مزار پیاز آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در 14 تیرماه و چهار تکرار در شهرستان مشهد اجرا درآمد. عامل اصلی عبارتست از: چهار علفکش ایمازاتاپیر (پرسونیت)، آیوکسینیل (توتریل)، اکسی فلورن (گل) و بروموکسینیل + ام سی پی آ (برومایسید) عامل این فرعی شامل 100، 75 و 50% دوز توصیه شده هر علفکش. فاکتورهای مورد مطالعه عبارتند از: وزن تر غده، ماده خشک ترک، قطر غده، تعداد برگ و طول برگ پیاز. مهم‌ترین گونه‌های علف هرز موجود در این آزمایش عبارتند از: سلمه تره *Chenopodium album*، تاج خروس *Amaranthus retroflexus*، پیچک *Convulvulus arvensis*، و گل گندم *Centurea spp*. نتایج نشان داد که اثر غلظت بر کنترل علف هرز معنی‌دار نیست که علت آن می‌تواند در تراکم کم گونه‌های موجود در مزرعه و شرایط آب‌وهوایی منطقه باشد. همچنین نتایج نشان داد که در 20 روز و در سم‌پاشی علفکش برومایسید به میزان 58/82 در صد باعث کنترل علف‌های هرز گردید. اما در 50 روز بد سم‌پاشی و هنگام برداشت علفکش آیوکسینیل به ترتیب به میزان 10/40 و 35/14 در صد باعث کنترل گونه‌های علف هرز شد. مصرف علفکش آیوکسینیل باعث افزایش قطر غده، تعداد درک و تکمیل برگ پیاز به ترتیب به میزان 68/57، 21/52 و 07/57 نسبت تیمار عدم وجین شد. بیشترین در صد وزن تر غده و ماده خشک برگ به ترتیب با استفاده از علفکشهای اکسی فلورن به میزان 11/59 و برومایسید 17/56 در صد نسبت به تیمار عدم وجین به دست آمد.

کلمات کلیدی:

پیاز، و علفکش، غلظت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/175923>

